

Verslag van de telefonische hoorzitting, gehouden op woensdag 15 juli 2020, naar aanleiding van:

- **het bezwaarschrift van 20 april 2020, ingediend door de heer [REDACTED] namens Vof [REDACTED] en [REDACTED], gevestigd te [REDACTED] en Vof [REDACTED], gevestigd te [REDACTED], en gericht tegen respectievelijk de besluiten d.d. 19 maart 2020 met kenmerk RWS-2020/14299 en RWS-2020/14295, genomen op twee afzonderlijke verzoeken om nadeelcompensatie inzake het namens de Minister van Infrastructuur en Waterstaat door Rijkswaterstaat vastgestelde Projectplan Waterwet dijkversterking Houtribdijk.**

Aanwezigen

Bezwaarcommissie:

Mevrouw mr. [REDACTED]

Rijkswaterstaat, namens de Minister van Infrastructuur en Waterstaat, voorzitter
Rijkswaterstaat, namens de Minister van Infrastructuur en Waterstaat, secretaris

De heer mr. [REDACTED]

De heer mr. [REDACTED]

Rijkswaterstaat, behandelend ambtenaar
primaire besluiten d.d. 19 maart 2020

De heer [REDACTED]

gemachtigde namens Vof [REDACTED] en [REDACTED], gevestigd [REDACTED] en Vof [REDACTED], gevestigd te [REDACTED]

Mevrouw [REDACTED]

adviseur van de heer [REDACTED]

De **voorzitter** opent de telefonische hoorzitting omstreeks 13.00 uur. Nadat iedereen is ingebeld heet zij de aanwezigen welkom, stelt zij zichzelf en de secretaris voor en legt uit dat deze hoorzitting is bedoeld om de informatie te verzamelen die nodig is om een besluit op het bezwaarschrift voor te bereiden. De commissie zal enkele verduidelijkende vragen stellen en de aanwezigen krijgen gelegenheid om desgewenst een toelichting te geven op de ingediende bezwaargronden. Van de hoorzitting wordt een verslag gemaakt, dat met de beslissing op bezwaar wordt meegestuurd.

De heer [REDACTED] meldt dat hij inbelt tijdens het werk op het IJsselmeer en dat hij om die reden zo nu en dan kan wegvallen. De **voorzitter** vraagt of het klopt dat de heer [REDACTED] behalve namens Vof [REDACTED] en [REDACTED] tevens gemachtigd is om namens Vof [REDACTED] het woord te voeren. De heer [REDACTED] geeft aan dat dit juist is. Hij is ook gemachtigd voor de hoorzitting.

De **voorzitter** noemt het feit dat in het pro forma bezwaarschrift behalve de hiervoor genoemde bedrijven/besluiten nog drie andere bedrijven worden genoemd waarvoor bezwaar wordt ingediend. De besluiten voor deze bedrijven zijn bij Rijkswaterstaat echter niet bekend. Mevrouw [REDACTED] geeft aan dat dit klopt. Inmiddels is per bedrijf een verzoek om schadevergoeding ingediend. Desgevraagd geeft mevrouw [REDACTED] aan dat het bezwaar voor zover ingediend namens deze drie bedrijven als ingetrokken kan worden beschouwd.

De **voorzitter** stipt kort de inhoud van het bezwaarschrift aan. De bezwaargrond waarin wordt gesteld dat de schadeberekening niet juist is, verwijst naar de namens Vof [REDACTED] en [REDACTED] ingediende zienswijze op het tweede conceptadvies van de adviescommissie in dat dossier. Deze grond ziet klaarblijkelijk niet op de zaak van Vof [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED], zodat deze grond niet zal worden besproken in de beslissing op bezwaar in die zaak.

De **voorzitter** noemt het hoofdpunt uit het bezwaarschrift, namelijk dat volgens bezwaarden een andere nadeelcompensatieregeling toegepast had moeten worden, namelijk de forfaitaire regeling "procedureregeling voor waterstaatswerken" van 1998. Zij vraagt of mevrouw [REDACTED] dit punt nader wil toelichten. Mevrouw [REDACTED] geeft aan dat er nogal wat consternatie is geweest over de forfaitaire regeling. In eerste instantie hadden bezwaarden deze regeling niet in hun bezit, maar zij wisten wel dat de regeling werd ingezet door Rijkswaterstaat. In het verleden is schade conform deze regeling vergoed en daar hebben bezwaarden bewijsstukken van. Er is in het verleden meermaals een keuzemogelijkheid geboden tussen de reguliere nadeelcompensatieregeling en de bijzondere forfaitaire regeling. Gelukkig hebben bezwaarden de regeling op een gegeven moment in de procedure wel weten te bemachtigen. Ook zijn er stukken over herziening van de forfaitaire regeling. Opmerkelijk is dat Rijkswaterstaat eerst verklaarde dat de regeling waarschijnlijk nooit heeft bestaan (de indruk werd gewekt dat de regeling in de ogen van Rijkswaterstaat een verzinsel was). Nadat de regeling in bezit van bezwaarden kwam, werd aangegeven dat de regeling nooit bekrachtigd is. De RVO heeft daar vervolgens op gereageerd met de stelling dat de regeling er wel is, maar dat deze verouderd is. Kortom, verwarring alom.

De **voorzitter** geeft aan dat zij de correspondentie heeft gelezen. Zij vraagt of met de regeling die bezwaarden in bezit hebben wordt bedoeld op de regeling waarop wordt gewezen in de brief van LNV van 25 maart 1998. Mevrouw [REDACTED] bevestigt dit en voegt daaraan toe dat het ook gaat om de bij die brief als bijlage gevoegde berekening van de forfaitaire bedragen van het LEI. Rijkswaterstaat heeft de bedragen op een later moment zelf geïndexeerd van gulden naar euro. In 2005 is aangegeven dat het opnieuw aangepast moest worden, maar vervolgens is dit nooit gebeurd. Tot 2010/2011 is het laatst geïndexeerde bedrag van 600 euro toegepast. De **voorzitter** geeft aan niet te beschikken over de genoemde bijlage van het LEI. Verzocht wordt om deze alsnog toe te sturen. De voorzitter bespreekt kort de inhoud van de brief van LNV. In de brief wordt onder andere gesproken over het zoeken naar alternatieve fuikenlocatie. Zij vraagt of hierover in dit geval is gesproken tussen bezwaarden en Rijkswaterstaat. Mevrouw [REDACTED] geeft aan dat deze gesprekken zijn gevoerd, maar dat alternatieve locaties op dat moment niet voorhanden waren en dus niet aangeboden zijn.

De **voorzitter** noemt het feit dat ook een ander project wordt genoemd waardoor schade is geleden, namelijk Trintelzand. Zij vraagt of daarvoor ook een schadeverzoek is ingediend. Mevrouw [REDACTED] geeft aan dat het idee was om beide zaken te voegen, maar dat is niet gebeurd. De **voorzitter** zegt dat, mocht als gevolg van dat project schade worden geleden, daarvoor een afzonderlijk verzoek moet worden ingediend. Dat geldt ook voor mogelijke schade die in 2019 bij de Houtribdijk is ondervonden. Deze zaak gaat namelijk alleen over de schade tot en met 31 december 2018 als gevolg van het project Houtribdijk.

formeel is vastgesteld. Ook de commissie [REDACTED] heeft eerder aangegeven dat de regeling niet was vastgesteld. Uit het verslag van de hoorzitting van 25 april 2007 van die commissie, waar de heer [REDACTED], andere vissers, de secretaris van de Vissersbond, en juristen van Rijkswaterstaat bij waren, blijkt duidelijk dat de regeling nooit officieel is vastgesteld. Rijkswaterstaat maakt gebruik van de Beleidsregel nadeelcompensatie en daarop is het voorliggende besluit genomen, na advies van een onafhankelijke commissie. De **voorzitter** geeft aan dat zij niet bekend is met de inhoud van het genoemde verslag van de hoorzitting in 2017. De heer [REDACTED] geeft aan dat het eerder wel in de procedure van de adviescommissie is gebracht, om te laten zien dat is getracht tot een forfaitaire regeling te komen met de vissers maar dat die regeling dus nooit van de grond is gekomen. Wel zijn er voorschotten betaald, maar er is dus nooit een definitieve regeling gekomen. De commissie [REDACTED] heeft toen verder de verzoeken afgehandeld op grond van de Beleidsregel nadeelcompensatie; op diezelfde wijze heeft de commissie [REDACTED] nu advies uitgebracht op grond van artikel 7.14 Waterwet en de Beleidsregel nadeelcompensatie. Dat is het juridisch kader op grond waarvan een verzoek om schadevergoeding door Rijkswaterstaat wordt beoordeeld. De **voorzitter** merkt op dat de adviescommissie de forfaitaire regeling buiten het advies heeft gehouden. Mevrouw [REDACTED] merkt op dat het niet zo is dat de Beleidsregel nadeelcompensatie later in de tijd tot stand is gekomen dan de forfaitaire regeling. Beide regelingen bestonden altijd al naast elkaar, het is niet zo dat de Beleidsregel de forfaitaire regeling heeft vervangen. De nadeelcompensatieregeling was er al, de forfaitaire regeling is daarnaast gekomen omdat bleek dat de nadeelcompensatieregeling met name voor de vissers tot teveel gedoe leidde; het leidde tot enorme wachttijden. Wat ook opmerkelijk is, is dat de forfaitaire regeling die schijnbaar niet in werking is getreden, toch werd gehanteerd door Rijkswaterstaat. In het verleden is de regeling zonder meer toegepast en is vissers een keuze voorgelegd tussen de forfaitaire regeling en de nadeelcompensatieregeling. Zijn ambtenaren toen buiten het boekje gegaan? De heer [REDACTED] merkt op dat bij het voorliggende verzoek om schadevergoeding geen keuzemogelijkheid is geboden; er is altijd gezegd dat de Beleidsregel van toepassing is. Mevrouw [REDACTED] merkt op dat de regeling ten tijde van dit verzoek bij Rijkswaterstaat niet eens bekend was, zodat deze ook niet aangeboden kon worden. Dat neemt niet weg dat de regeling er is en dat deze wel had moeten worden voorgelegd.

De **secretaris** vraagt aan de heer [REDACTED] of het verslag van de commissie [REDACTED] ziet op een verzoek om schadevergoeding van de heer [REDACTED] en of dit verslag kan worden toegestuurd. De heer [REDACTED] geeft aan dat het een gecombineerde hoorzitting betrof, onder andere de heer [REDACTED] was daarbij aanwezig. Het verslag zal worden toegestuurd, met een afschrift aan de heer [REDACTED] en mevrouw [REDACTED]. Desgevraagd geeft de heer [REDACTED] aan dat hij niet weet of tegen de destijds genomen besluiten bezwaar en/of beroep is aangetekend.

De **voorzitter** stelt het tweede onderwerp uit het bezwaarschrift aan de orde. Dit ziet op de schadeberekening door de commissie in de zaak van Vof [REDACTED] en [REDACTED]. Zij vraagt aan de heer [REDACTED] of het gebruikelijk is om de schade ex aequo et bono vast te stellen bij gebrek aan detailinformatie over de omzetcijfers en wat de reden is waarom daar in dit geval voor is gekozen. De heer [REDACTED] legt uit dat de commissie bij gebrek aan andere gegevens over de omzet en de gedeelde inkomsten heeft gekozen voor deze manier van schade berekenen. De rechtspraak ondersteunt deze methode, zoals ook blijkt uit het advies van de commissie. Mevrouw [REDACTED] zegt in reactie dat de schade in dit geval prima te berekenen is vanuit de boekhouding die is

toegestuurd; er was geen enkele reden om de schade op de wijze te begroten als de commissie heeft gedaan. De toegepaste methode met de schatting van [REDACTED] is dan ook verwonderlijk. De heer [REDACTED] merkt op dat de accountant van de commissie, voor wie dit dagelijks werk is, daar kennelijk ander over dacht. De gegevens waren voor hem onvoldoende om de schade op verantwoorde wijze vast te stellen. De **voorzitter** geeft aan dat het duidelijk is dat de heer [REDACTED] het op dit punt niet eens is met het advies (waarop het besluit is gebaseerd) en dat dit in de beslissing op bezwaar aan de orde moet komen.

De **voorzitter** geeft aan dat het besluit is gebaseerd op de Beleidsregel nadeelcompensatie 2014. Inmiddels is deze beleidsregel vervangen door de Beleidsregel nadeelcompensatie 2019. Het moment van indienen van het verzoek is bepalend voor de toepasselijkheid van de betreffende beleidsregel. De voorzitter vraagt of hiertussen nog een verschil zit bij de toepassing van de drempel voor het normaal maatschappelijk risico. De heer [REDACTED] heeft daar niet naar gekeken en kan daar nu niet op antwoorden. De heer [REDACTED] merkt op dat het verzoek om schadevergoeding wat later in de tijd is ingediend omdat de gebruikelijke gang van zaken onder de procedureregeling was dat zij voorschotrekeringen naar Rijkswaterstaat stuurden, die gewoon netjes werden betaald zodat de vissers het hoofd boven water konden houden.

De **voorzitter** vraagt of het in het besluit van Vof [REDACTED] en [REDACTED] genoemde bedrag is overgemaakt. Mevrouw [REDACTED] geeft aan dat dit niet het geval is. Op verzoek van de heer [REDACTED] is de uitbetaling aangehouden. De heer [REDACTED] vult aan dat het bedrag voor hem niet akkoord is en om te voorkomen dat hij daaraan vast komt te zitten heeft hij de uitbetaling geweigerd. De heer [REDACTED] geeft aan dat hij de benodigde formulieren heeft toegestuurd waarop de bankgegevens kunnen worden ingevuld en heeft daarbij aangegeven dat de uitbetaling onverlet laat dat er bezwaar kan worden ingesteld tegen het besluit. Tot op heden zijn deze gegevens niet ontvangen noch de bevestiging of de in tweede instantie aan de heer [REDACTED] voorgelegde gegevens juist zijn. De **voorzitter** geeft aan dat zij ervan uitgaat dat het bedrag voorlopig gereserveerd blijft totdat de heer [REDACTED] akkoord is met de uitbetaling.

De **voorzitter** biedt gelegenheid voor laatste opmerkingen of vragen van de aanwezigen.

De heer [REDACTED] geeft aan dat hij zo 10 vissers kan opnoemen die wel een beroep konden doen op de forfaitaire regeling, met instemming van Rijkswaterstaat en RVO. Dit is terug te lezen in de brief van LNV. Er is zelfs een brief van Rijkswaterstaat met excuses en de toezegging dat het nooit meer zal gebeuren. Vervolgens zit de heer [REDACTED] echter weer voor een commissie. Hij heeft er geen vrede mee dat hij er destijds 12 jaar werk aan heeft gehad om de regeling samen met de overheid tot stand te brengen en nu met een kluitje het riet in wordt gestuurd. Hij verwachtte dat hij een professionele instantie zou mogen treffen, maar heeft nog nooit zoiets amateuristisch gezien. Dit kost een vermogen. Als de vissers meteen netjes volgens de regeling waren betaald, was je minder kwijt geweest dan nu het geval is.

De **secretaris** heeft nog een laatste vraag. In het bezwaarschrift wordt gewezen op een eerdere vergoeding aan het bedrijf van de heer [REDACTED] in 2010. Hij vraagt of deze schadevergoeding was gebaseerd op de forfaitaire regeling of de Beleidsregel nadeelcompensatie, of beide. Ook vraagt hij de heer [REDACTED] om de bijlage waarnaar in het bezwaarschrift wordt verwezen (bijlage 3) na te zenden. Deze bijlage lijkt namelijk te

